

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

vum genera demonstrat.

המזבח לא יגש כרמום בולא יחלל את מקדשי כי
24 אני יהוה מקדשם: וידבר משה אל אהרן ואל בניו
ואל כל בני ישראל:

Cap. XXII. Monet sacerdotes, ut durante ipsorum immunditie, a sanctificationum esu abstineant, neque ad illa accedant.

כב וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל
2 בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם
3 קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: אמר אלהם
לדתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל
הקדשים אשר יקדשו בני ישראל ליהוה וטמאתו
4 עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: איש איש
מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד
אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר
ה תצא ממנו שכבת זרע: או איש אשר יגע בכל שרץ
אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו:
6 נפש אשר תגע בו וטמאה עדה ערב ולא יאכל מן
7 הקדשים כי אם דחץ בשרו במים: ובגה השמש
8 וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: נבלה
9 וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: ושמרו
את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי
יחללו אני יהוה מקדשם: וכל זר לא יאכל קדש
11 תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש: וכהן כי יקנה
נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו
12 בלחמו: ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת
13 הקדשים ולא תאכל: ובת כהן כי תהיה אלמנה
וגרושה וזרע אין לה ושברה אל בית אביה כנעוריה
14 מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו: ואיש כי
יאכל קדש בשגגה ויסף חמשתו עליו ונתן לכהן
טו את הקדש: ולא יחללו את קדשי בני ישראל את
16 אשר רימו ליהוה: והשיאו אותם עון אשמה באכלם
את

Qui ex domesticis sacerdotum, non deberent comedere sanctificationes, qui vero illas deberent.

De alienigena, qui per errorem sanctitatem ederit.

את־קֹדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשָׁם: פ

17 וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־אהרן ואֶל־

בָּנָיו וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ

מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר כִּי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קִרְבָּנוֹ

לְכָל־נְדָרֵיהֶם וְלִכְל־נְדָבוֹתָם אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַיהוָה

לְעֹלָה: לְרִצְנֹכֶם תְּמִים זָכַר בַּבֶּקֶר בַּכֹּשֵׁים וּבַעֲזִים: 19

כָּל־אֲשֶׁר־בוֹ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי־לֹא לְרִצּוֹן יִהְיֶה כֹּ

לָכֶם: וְאִישׁ כִּי־יִקְרִיב זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לִפְלֹא־נֶדֶר

אוֹ לְנִדְבָה בַּבֶּקֶר אוֹ בַּעֲזָן תְּמִים יִהְיֶה לְרִצּוֹן כָּל־מוֹם

לֹא יִהְיֶה בוֹ: עוֹרֹת אוֹ שִׁבּוֹר אוֹ חֲרוּץ אוֹ יִפְלֹת אוֹ

גֶּרֶב אוֹ יִלְפַת לֹא תִקְרִיבוּ אֵלָה לַיהוָה וְאִשָּׁה לֹא

תִּתְּנוּ מֵהֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה: וְשׁוֹרוֹשָׁה שְׂרוּעַ 23

וּקְלוֹט נְדָבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ לְנֶדֶר לֹא יִרְצָה: וּמַעֲוָה 24

וּכְתוֹת וּנְתוּק וּכְרוֹת לֹא תִקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצֹכֶם

לֹא תַעֲשׂוּ: וּמִדַּ בֶּן־זָכָר לֹא תִקְרִיבוּ אֶת־לֶחֶם כֹּה

אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֵלֶּה כִּי־מִשְׁחַתֶּם בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא

יִרְצוּ לָכֶם: ס וידבר יהוה אל־משה לאמר: 26

שׁוֹר אוֹ־כֶּשֶׂב אוֹ־עֵז כִּי־יֹולֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת 27

אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה לְקַרְבַּן אִשָּׁה לַיהוָה:

28 וְשׁוֹר אוֹ־שֶׂה אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו לֹא תִשְׁחַטּוּ בַיּוֹם אַחֲרָיו: כִּי־ 29

תִּזְבְּחוּ זֶבַח־תּוֹרָה לַיהוָה לְרִצְנֹכֶם תִּזְבְּחוּ: בַּיּוֹם הַהוּא לֹ

יֹאכַל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֶּקֶר אֲנִי יְהוָה: וְשִׁמְדַתֶּם 31

מִצּוֹתַי וְעִשִׂיתֶם אִתָּם אֲנִי יְהוָה: וְלֹא תַחַלְלוּ אֶת־שֵׁם 32

קֹדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם:

33 הַמוֹצֵיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהֵיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים

אֲנִי יְהוָה: פ

2 וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרָאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי־ 2

קֹדֶשׁ

Quod animal Deo offerendum sit perfectum; & assignat quosdam defectus, qui illud invalidum reddunt.

25 Quod neque de manu alienigenarum cum his defectibus illa ad sacrificandum accipiantur.

26 Ne ullum animal Deo offeratur, nisi post octavum sui ortus diem.

28 Ne mater, & filius ejus, eadem die jugulentur.

29 Statuit tempus, quo sacrificium gratiarum actionis comedatur. Cap. xxiii. De festis to-